

sum reuocari indutio, q̄ ea cognōibū singularibus p̄gredit̄ ad
aliquā t̄oem v̄tem. Vg. hic ignis calefacit, ille ignis calefacit t̄o.
q̄ oīs ignis calefacit. q̄ t̄o d̄pendet ex antē Cognōe iudicatio.
hoc sup̄posito.

Do. 1. Notia priorum a priori semp̄ h̄ti ex t̄is recte penetra-
tis: hoc ē t̄o. Ostendit̄. 1. q̄ r̄io motiua assenciendi huic priō
oē totum ē maius sua p̄e | ē ipsa p̄netriō t̄orum, q̄ p̄ se ē euidens
neḡ r̄ia ē aliq̄ inductio, ut hoc cognoscate.

Ostendit̄. 2. q̄ r̄oēs p̄bales n̄ s̄t r̄oēs motiua, s̄d tantum
manuductioes ad p̄cedendū aliq̄ d̄ fide, q̄ sola autoritas diuina
ē r̄io motiua: q̄o s̄it̄ sola p̄netriō t̄orum erit r̄io motiua assen-
ciendi priō. Ostendit̄. 3. q̄ ut se h̄ti finis in rebus praticis, ita se
h̄ti priūm in speculatis: s̄d finis im̄diatē amate p̄pter se: q̄o ē
priūm p̄ se im̄ie cognoscit̄.

Do. 2. Notia priorum ei pot̄ h̄ti p̄ discursum a posteriori
nempe q̄ndo fit p̄ inductioem, Vg. hoc et illud totum ē maius su p̄e:
q̄o oē totum ē maius sua p̄e. 1. q̄a notia q̄ h̄ti p̄ inductioem p̄ ce-
dit ex cognōe ante iudicatioem tum cōnexioe unius cognōis ad ali-
am, et hoc sat̄ ē ad discursum moxē a posteriori.

In t̄. Cognō priorum semp̄ fit p̄ inductioem: q̄o semp̄ ē dis-
cursiua. P̄ neḡ. an̄s, q̄a s̄it̄ū recte penetr̄ n̄ ē n̄ r̄ia aliq̄ in-
ductio, ut priō cognoscant̄, d̄ se n̄ euidens ē, oē totum ē maius
sua p̄e, q̄a indigeat aliq̄ inductioe d̄ hoc, et illo toto. und̄ q̄ndo priō
post p̄netriōem t̄orum iterū cognoscunt̄ p̄ inductioem fit discursus
ex sup̄abundantia, et libere, non iū ex necessitē.

Hinc t̄o. Notiam priorum posse h̄ti s̄it̄ ex p̄netriōe

trorum a priori et p̄ inductione a posteriori, p̄sertim p̄ duos casus distos.
 et §. 10. q̄ nulla dicitur repugnā in coḡ obtin̄ cognoscere sicut im̄, sive
 ex tuis, et ex aliq̄ medio. §. 2. q̄ n̄ implicat sc̄ia a priori, et posteriori
 d̄ eod̄ ob̄to: q̄ neḡ notia im̄, et t̄io, et p̄ discursum d̄ eod̄ prio.
 et h̄c reite p̄cedunt in op̄ioe (s̄i q̄ admittit discursum in Anglis, circa
 ob̄ta evidētia, et discursum uiralem in Deo.

Sectio. 2.^a

Vn nobis dicitur huius primorum priorum?

R̄ affic̄ ostendit. 10. q̄ p̄o indifferens ad suas operare s̄
 indiget aliq̄ oplemento d̄riminatioe, q̄ iuuat, et expedit ad operanda.
 s̄d illud circa cognosc̄ priorum ē indiciis, q̄ aliq̄do p̄t̄ errare, t̄n̄
 ēē tom expeditur: q̄o indiget habitibus, q̄bus faciliat̄ circa cognosc̄
 priorum. §. 2. q̄ post repetitioe in anim̄ experimur maiore faci-
 litatem circa cognosc̄ priorum: q̄o h̄c facilitat̄ p̄uenit ab habiti-
 bus.

Arg. 1. uoluntas n̄ eget habitibus, ut tendat in b̄m ultim̄: q̄o nei-
 illud habitibus indiget, ut ferat̄ in s̄m̄ prium. R̄ neg. ans. q̄ a
 uoluntas n̄ necessitat̄ in hac uita circa b̄m a fortiori indiget
 habitibus, ut dicit̄, et faciliat̄ circa b̄m ultim̄.

Arg. 2. h̄c facilitat̄ p̄uenit ab spebus, et n̄ ab habitibus.
 q̄o isti n̄ dicit̄. R̄ neg. ans. q̄a sape tri primorum priorum remi-
 s̄ius apprehendunt̄ ab h̄c exercitatioe, q̄ n̄ exercitatioe, et t̄n̄ ex-
 ercitatus facilius operari, et cognosc̄ prio: q̄o signū ē id n̄ p̄ueni-
 re ab spebus, q̄ sol̄ representant, s̄d ab habitibus, q̄ iuuat, et
 faciliat̄.

Arg. 3. oculus n̄ h̄i h̄iis circa suū obtin: gō neq̄ illud, sigd̄ ē ei
 p̄iā n̄ariā, sicut oculus. P̄ neg. Cor̄. d̄rsā r̄idē q̄a oculus n̄ opere-
 re p̄pter motiū, idō ē omnino d̄stratū, et n̄ h̄i ullam d̄fatē, q̄ uincat̄
 p̄ h̄um, idō n̄ eget habitibus, sicut neq̄ ullus alius suū, ad uō illud, t̄ sit
 p̄iā n̄ariā, t̄i operat̄ p̄pter motiū, idō p̄iget habitibus p̄ q̄s d̄re-
 tur, et faciliat̄ ad attēsiendū suū obto.

Uhu Priorū Sint inditi a n̄iān acq̄iti.

P̄ eē aḡtiti h̄iis priorū, et n̄ infusos. P. 1. q̄a d̄rsā facilitate ea
 perimur post d̄p̄titiōem multorū auiū, q̄m in assensu v̄i aui: gō
 signū ē gō h̄iis priorū p̄ aui adgrante. P. 2. q̄a sp̄is priorū n̄
 s̄ nobis indit̄ a n̄i, s̄ aḡtita: gō silr h̄iis. P. 3. q̄a h̄iis p̄atici
 uertutum n̄ s̄ nobis ingēniti, s̄ aḡtiti p̄ nostros aui, ut tanto labore
 experimur: gō eī h̄iis specūliū priorū p̄ nostros aui s̄ d̄parati.

Arg. 1. Sciā n̄ ē aḡtita, s̄ ē tantū q̄dam reminiscētia: gō eī
 h̄iis s̄ nobis ingēniti, et n̄ aḡtiti. P̄ neg. aui q̄a hoc fuit deliriu Plato-
 nis, q̄ s̄ somniat̄ nostras aui fuisse creatas p̄ius q̄m corp̄ibus uni-
 rente, et in sua creatiōe fuisse ornatas sciāriū habitibus, q̄ p̄ conu-
 ticiōem d̄ corp̄ibus sopiunt̄, et postea exuitante p̄ phasmiā aḡtita.

Vim hoc op̄iō: gōd 1. am̄ p̄im ē d̄o S̄S. P̄P. et Concilia
 q̄ docent nostras aui fuisse d̄ creatas s̄ d̄ corp̄ibus. gōd 2. am̄
 p̄im eī ē aperte f̄. 1. q̄a si h̄iis sciāriū nobis essent ingēniti a
 n̄i oēs aḡti sciremus. q̄a hebam̄ eōd̄ h̄iis sciāriū. 2. q̄a nos
 experimur multo labore adgr̄ sciāriū: gō n̄ ē nobis indit̄. 3. q̄a nos-
 ter illud d̄i ab Arte tabula raso, in q̄ n̄l sciāriū ē aḡitum ante
 ante nostros aui.

Arg. 2. Si in discursu prius in adquiretur & nota & ignota, si nota non adquiretur de nouo, si ignota, licet eam inueniamus, nunquam agnosce-
mus esse sciam: quod sciam non adquiretur per nostros aures. Per ad aures loqui, quod gene-
rat sciam esse ignotam fratrem, cognitam uero uiralem in premissis, quatinus de cog-
noscere uiralem premissarum uenimus in cognoscere fratrem loqui. Note hic sciam
autem dupliciter adiri, 1. remote ministerio sensuum, quod iuxta phum
natura est in illa, quod prius fuerit in sciam: 2. ope Magister, quod extrinsece dirigit
nos ad exercendum aures scificios per quos generante huius sciamum.

Arg. 3. Superius infimi attingit infimum superius. Sed Deus infudit
Angli, quod se nobis superius, spiritus obtinuit: quod dicit effundere nobis, quod sumus
infimi, sal huius priorum. Per illud prologum posse uerificari in eo quod Angli
circa sua inuentia obtinuit discursant, nos uero circa 1. prius non discursu-
mus, sicut et Angli circa 1. prius non discursant a priori, et in hoc
attingimus similitudinem Anglicam.

Verum huius non est naris, siquidem per se los aures possunt possunt sciam (compara-
rari: quod huius non est admitendi: Per dicit aures, huius non est naris simple,
et adesse, quod sm quod et ad melius esse neg. quod se naris ad expedi-
endum, et facilitandum potius, ut melius operetur.

SECTIO. 3^a De Cognitis, et Propositionibus.

Cognitio dicuntur illo, quod ante demonstrationem totam, et ante locum dicit
prognosci: et cognoscere quod herit de ipsis cognitis dicuntur propositiones.
Dantur igitur aliquid cognita ante premissas, et alia ante locum. his potius.

Quar. 1. quod si sint cognita ante ingressum demonstrationis, siue ante
premissas? Per cetera. 1. um? subtrahit de quod aliquid demonstrandum est.
2. um? potius, siue proprietates quod demonstranda. 3. um? si principia, ex

obus passio ipso demonstranda e, qd ex his oibz splanz pmissa.
 Vg. d hoc demonstranda e ee ribite ex cogit sit admiratiuus, hoc
 mo admiratiuu e ribite, ho e admiratiuus. qd e ribite: in q
 sulto p cognoscit ho tamq subtu et passio demonstranda nempe ribi-
 te: find ei p cognoscit priuim, i. admiratiuu, ex q oit hae pocias,
 alr n fieret ba demonstrio.

Quar. 2. qd sine punctiones? R. ee 4. duae si d subto
 ipso, 1. qd nominis, i. qd subtuim heat aliqd nome. 2. qd sit possibile
 qd d subto impossibili n pot dari demonstrio, nam si subtuim e impo-
 ssibile, et pocietas demonstranda e impossibilis.

Ad 1. tri 1. hanc doam n ee intelligendam, qd ipsemet possibi-
 litas demonstranda e d alij subto, qd tunc n supponit, sed ostenditur
 ee possibile. Ad 2. et n pcedere hanc doam, qd demonstramus in-
 possibilitate d subto. Vg. qd ostendimus Chimeram ee impossi-
 blem, qd tupe n supponit possibilitas subti, imo demonstrati illius
 impossibilitas.

ppocia alia duae punctiones si d passioe, et d priiij. 1. e
 d passioe: qd sit nominis, alr n potero demonstrare ipsam passioe,
 si ignoro illius nome in pmissis. 2. pncio e d priiij, qd sint ua alr
 n potero construere ex priiij certaz et euidenter pmissas, nisi ag-
 noscam ueritate pncipioe.

Quar. 3. qd sint pognita in ipsa auti demonstrioe, ante cloem?
 R. ante cloem sed pognoscendas ee pmissas. ostendit, qd clo
 infert a pmissis d conexioe: qd nario dent pmissa pogniti ut in-
 ferat recte clo. find ei in pmissis pognoscendu e d medio, qd nomi-
 nis, et qd sit possibile, qre si mediu e impossibile, et impossibilis e
 e complicao troium in illo medio, qre ante cloem n e nario

prognō d' bonitē conuiciū, ut inferius ostendam 20. (C)

Disputatio. 2.^a De Syllo in Comuni.

Sectio. 1.ª De Discursu.

Cum Syllus sit quodam discursus sciendū nunc ē, qd, et quāplex sit
Discursus. Quar igitur 1.º qd sit Discursus. Rē sic definiē qd gressio
unius cognōis ad aliam, unō duo cognōis requirunt ad Discursum, una
ex pmissis, altera ex hoc p̄ducta a pmissis, ea tñ lege, ut q̄ndo Discursus
fuerit p̄ctus deī duplex cognōis rebr̄ dicta, q̄ndo uō fuerit uitalis Discursus
erit duplex cognōis uitalis tantū dicta.

Quar 2.º q̄no dicat̄ Discursus. Rē didi in Discursum
s̄m causalitatem, et s̄m successioem. Discursus s̄m successioem ē
gressio ab una cognōe ad aliam sine conexioe, Vg. q̄ndo discursus
Abissipone, Conimbica, et Brachora, sine ullo nexu int̄ se. Discursus
s̄m causalitate ē gressio unius cognōis ad aliam, conexioe
q̄ Discursus p̄t̄ fieri in int̄.

Itē dicit̄ Discursus s̄m causalitatem, qd ē p̄prie, et simplr
Discursus dicit̄ in discursum a priori, et a posteriori, a priori
ē ille cuius cognōis ē effūis antus, a q̄ p̄cedit tamq̄n a cā, Vg. hō ē
al. roate. q̄ ē ribilis, q̄ roate ē cā ribilitatis. A posteriori ē
ille cuius cognōis ant̄ continet effūm sequentis, Vg. hō ē ribilis. q̄
ē roatis, itaq̄ Discursus a posteriori ē ab effū ad cā, et Discursus
a priori ē a cā ab effū.

Quar 3.º V ad Discursum sufficiant̄ duo cognōes ui-

rati tantu dista. Ex affie. P. 1. qd in signu et scatin sufficit
 distinctio uirales. qd et in pmissis, et loem. P. 2. qd ad cam uirale
 sufficit uirales distinctio in opus: qd sicut ad discursu uiralem. Und
 Discursus retis, siue pialis, postulat cognosce retis distas. at uo ad Dis-
 cursu uiralem sufficit uo cognosce retis uirale distinctio, ut alibi
 Deo dante, ostendam, egero d Discursu uirale in situ dno.

De Syllis.

Quar 4. qno distinate Syllis. Ex sic definitio e orao in q qbuda
 possit, aliud qopiam seq nensse e — dii orao qd te Syllis constat
 pluribus uerbis, in rae unionis e qdam qd orao. orao e qis
 notum qd in Syllis, qis pium e muis sciendi, q dicit in Definitioe
 diuisione, et Arguoeim, qd reuicari Syllis. p partem, qbuda po-
 ssit, utiqnta pmissa, q dent poni ante loem, parlos aliquid qopiam, q
 notat loem de re ee distam a pmissis, et piale, et uirale parlos, sequi
 nensse e) sicut infallibilitate loem, possit, et concessis pmissis in fia.

Quare. S. V Syllis istans ppoibus aperte fia, sit uir
 Syllis. hae qd, meo iudicio e d nomine, et sic distinctioe opus e, aut
 n. possumus loq d Syllis ad opite sumpto ex ui fia, et mo, et in hoc siq
 Resoluo Syllum uirante ppoibus aperte fia, n ee uim, qd ex fia, n pot
 colligi uim.

Aut possumus loq d Syllis in ad opite sumpto, et rae solus fia, d q
 tantu agent logii, et in hoc su, dico illum Syllum, q uir ppoibus fia
 sic sit structus in b fia ee uim, et colligere, qd logi n attendunt ad
 main, imo Actes in Syllis opiuendis abstraxit a mo, sigd docuit min
 argandi in tuis n scatinis

Quar 6. qd Syllis dicat in re, et qd in oblig. R

aut iudicatiui sint in re ipsa. ostend. qd do n̄ ē ppter pmissas factes
 s̄ ppter obtinūas: q̄ n̄ ē narium p̄gnoscere pmissas factes eē bē p̄p̄ta-
 tas, ut recte inferat do.

Do 2. n̄ ē narium iuditiū distūm, q̄ illas iudicet illam bonitate m
 pmissis obtinūis, ut ex illis bē inferat do. ita d̄ Hurst, Arri et Quiedo,
 P. Saar. l. n. d. nō b̄ ostend. qd ubi primū ego agoro, qd in pmissis t̄i
 s̄ id in uno 3.° s̄m euidenter inferat in do, eē id in se. q̄ n̄ ē narium
 distūm iuditiū ab ipsis pmissis, ut reflectat supra illas, et dicat | ex eo, qd hi
 t̄i in pmissis s̄ id in uno 3.° bē inferat in do eē id in se. hoc n. iam p̄t
 ex ipsis pmissis exerceat id iudicantibus: q̄ n̄ ē narium aliud iuditiū, qd
 id affiēs, nisi ex sup̄abundantia, et samijn huius aut̄ libere reflexus.

Quar. 2. sp̄iat̄ d̄ sal ante doem regrate aphentio d̄ bonitē
 q̄gā inferenda. R̄ adhuc neq̄ d̄ Hurst, et Quied. L. qd illa aphentio eēt
 p̄ceden̄ ad iuditiū, s̄ ipsa do n̄ ē iuditiū d̄ bonitē q̄gā: q̄ sup̄fluo ē illa
 aphentio an̄, sigd̄ n̄ tendit ad illum iuditiū, neq̄ ad illud orate. itaq̄ ad doē
 inferendam s̄t ē qd p̄cedent illa p̄missa, q̄ s̄ iuditia, et aut̄ alia aphentio
 ē sup̄fluo, nam ille aut̄ illatius dois s̄t, requit iuditia antecedentia,
 ex q̄bus inferat̄.

Oppositiōnē suam tenent C. Arriaga in log. d. i. 3. nō 1. d. p̄ q̄bus s̄t q̄.
 10. illas, q̄ndo inferat doem n̄ sol̄ cognoscit r̄, q̄ inferat, s̄ et cognoscit id
 recte inferri, sigd̄ illas n̄ sol̄ inferat doem ppter pmissas obtinūas, s̄ et p̄-
 pter bonitatem ipsius equit̄ obtinūā: q̄ ant̄ ad doem d̄i sal̄ aphentio
 re bonitē equit̄ obtinūā.

R̄ d̄t̄. aut̄ qd illas n̄ sol̄ cognoscit doem, s̄ et cognoscit eam
 recte inferri, q̄ aut̄ distūm a pmissis, neq̄ p̄ eund̄ aut̄, qd cadit supra p̄missas,
 Cuius aut̄. nam illas eo ipso, qd cognoscit in pmissis t̄i, bē identificare

in uno 3°. recte obligat identificari in se in clae, qn indigiat aliq aii
dicta ad hoc, ut apprehendat hanc bonitatem qd obtinuit.

Arg. 2. cognitis eius pmissis, Sicut V.g. assentire clae, qd uidet
bonitatem equam, et illi illi n assentire, qd n cognoscit hanc bonitatem: qd
natio e apprehensio bonitatis equae ante clae. Ex ad anis Primi ido assenti-
ri clae, qd penetrat in pmissis tuis identificari e medio, et illi ido n assen-
tiri, qd n attingit hanc identificacionem. qd si utiq recte cognoscit in pmissis
identificari tuis e medio, illi oqti dei assentiri clae, qd pcedat aliq apprehensio
dicta a pmissis.

Arg. 3. huic pariter qd dei respondere aliq cognio, s^o hoc n e cog-
nio representativa rei illate in clae: qd dei ee aliq apprehensio bonitatis equae,
q n pot ee iudicativa in clae, qn fuisse pot aliq apprehensio. Ex hanc pariter
qo) respondere ipsam cognocim illatiuam, et n cognocim distanti e illati-
oe, et hanc cognocim illatiuam, siue clae sol antecedat ipse pmissa, qd
eis aliq cognio e supflua, ut inferri tlo.

Arg. 4. iusto autem scire e cognoscere cam obijm res se, et
fieri n posse, ut ali se res heat). qd nativum e cognoscere n sol clae
s^o ee illas cam, i. bonitatem equam. Ex neg. finis, qd sicut e cognoscere
pmissa, qd si ee clae, et sic euidenter cognoscitur obtin. clae, ex q
generata uia sua, et in hoc sui intelligendus e Intel.

Sectio. 3^a

De concursu pmissorum ad clae.

Quar. 1^a. Dicitur in qd inferri tlo regate coexistia utriusq pmissa. i. mai-
oris, et minoris. Ex affio, sal d lege ordinaria. P. qd pmissa concurrunt
d illuminatiue ad clae: qd n pot inferri tlo sine lumine aut. utis-

usq[ue] p[ro]missio, q[uo]d lux, q[ui] n[on] existit n[on] p[otes]t illuminare. id[em] d[omi]n[us] e[st] in sc[ie]ntia, q[ui] autem p[ro]missio succurre eff[icit] ad cl[ar]it[er]m; sig[na] d[omi]n[us] c[um] ut operetur requit suam existiam.

Arg. 1° ex D. Thom. Discursus fit ex una cogn[iti]o[n]e successive ad ali- am: q[uo]d n[on] e[st] n[on] n[on] existat cogn[iti]o[n]e aut[em], ut imperat[ur] cl[ar]o; sig[na] d[omi]n[us] successio n[on] fit i[n] duobus existentibus. R[ati]o neg. s[er]v[ati]s, q[uo]d D. Thom. sol[us] vult q[uo]d p[ro]mi- sse incipiant prius, et ex illis educat[ur] cl[ar]o, n[on] q[uo]d p[er] motu[m] successiuu[m], q[ui] fit in tempore, s[ed] p[er] discursu[m] it[er]nal[em], q[ui] fit in inst[ant]i, et b[e]n[e] p[ro]p[ri]e i[n] utroq[ue] extre- mo existente.

Arg. 2° ex Ar[ist]o, q[ui] 2° theoreticu[m] aut[em] attingit aut[em] scire p[ro]p[ri]e, cogitare i[n] uno: q[uo]d i[n]ta[m] mente Ar[ist]o n[on] p[otes]t dari sil[icet] i[n] illu[m] duplex cogn[iti]o[n]e aut[em], ac p[er] s[er]v[ati]s n[on] p[otes]t dari sil[icet] cogn[iti]o[n]e p[ro]missoru[m] et cl[ar]o. R[ati]o neg. s[er]v[ati]s, q[uo]d Ar[ist]o sic intelligendus e[st]; q[uo]d si possit stare cogn[iti]o[n]e habituales d[e] p[ro]p[ri]e i[n] cogn[iti]o[n]e aut[em] d[e] uno tantu[m] n[on] i[n]o[n] negavit posse stare sil[icet] cogn[iti]o[n]e[m] duplicem aut[em], i[n] eod[em] illu[m], sig[na] d[omi]n[us] hoc n[on] repugnat.

Quar. 2° V[er]o sal[tem] dicitur posse p[ro]servari cl[ar]o sine co[n]sist[en]tia p[ro]mi- ssa; R[ati]o neg. 3° P[ro]p[ri]e. P[ro]p[ri]e q[uo]d discursus p[ro]missoru[m] e[st] illuminatiu[s], et velut i[n] p[ro]p[ri]e cl[ar]o p[ro]p[ri]e, s[ed] discursus cl[ar]o p[ro]p[ri]e n[on] p[otes]t sup[er]ari a deo: q[uo]d cl[ar]o, neg[ati]o[n]e dicitur stare p[otes]t sine co[n]sist[en]tia p[ro]missoru[m].

Item. 1° q[uo]d n[on] p[otes]t p[ro]servari volitio sine illustrati[one] aut[em] it[er]nal[em] aut[em]: q[uo]d neg[ati]o[n]e sil[icet] cl[ar]o sine illustrati[one] p[ro]missoru[m] p[otes]t p[ro]p[ri]e, q[uo]d tantu[m] dependet cl[ar]o a p[ro]missis q[ui]ntu[m] volitio, ab aut[em] it[er]nal[em]. Item. 2° q[uo]d aut[em] n[on] p[otes]t p[ro]servari dicitur illustrati[one] sine lumine aut[em]: q[uo]d neg[ati]o[n]e cl[ar]o sine lumi- ne aut[em] p[ro]missoru[m], a q[ui]bus illustrati[one]. hoc recte p[ro]cedunt i[n] op[er]e, q[ui]m mox amplectemur, q[uo]d p[ro]missio n[on] succurrat eff[icit], s[ed] tantu[m] illustratiu[s] ad cl[ar]it[er]m.

Recordatio promissarum sufficiat ad inferendam conclusionem.

Respondeo affirmatively. Prima quod illud quod recordatio promissarum redit certus de identificatio terminorum, et medio contento in promissis: quod per hanc recordationem potest elicere conclusionem. Secunda, quod illud quod quidam autem cognoscit promissas potest inferre conclusionem: quod et quidam autem recordati de promissis potest inferre conclusionem. Tercia, quod hoc ipso et recordati, siquidem deo ueritate stinere in promissis.

Arg. 1. ad inferendam conclusionem semper est necessaria notitia iudicativa. Sed recordatio promissarum est solus cognitio apprehensiva: quod hoc non sufficit ad elicendam conclusionem. Respondeo negative. Prima, quod recordatio promissarum non est solus cognitio apprehensiva sed et est ueritate iudicativa: quod scilicet est, ut inferatur conclusio.

Arg. 2. recordatio non potest suppleri uersum factum promissarum: quod non sufficit recordatio illarum, ut illud inferatur conclusio. Respondeo uersum factum non puenire a promissis factibus, sed ab obiectis, quod ueritate existunt in recordatione, ut quod ipse mater promissa ueritate existentes in recordatione ueritate facti ad inferendam conclusionem.

Quid dicitur de existitia habituali promissarum?

Quaeritur. Sufficiat existitia habitualis promissarum, id est huius relictis a promissis, ut illud inferatur conclusio. Respondeo negative. Prima, quod uersum illuminatiuus, quod prestat a promissis potest non potest suppleri ab habitibus, siquidem hi non illuminant autem illum, ut possit agnoscere identificatio terminorum in promissis, et medio huius, non si gratias illustrantes, et tantum faciliantes: quod non sufficit hanc existitia habitualis promissarum, ut inferatur conclusio.

Arg. 1. huius relictis ab intentione finis sufficit ad elicendam conclusionem, quod et huius relictis a promissis sufficit ad inferendam conclusionem. Respondeo dicitur. Anis huius relictis ab intentione finis sufficit ad elicendam conclusionem, et factum, neg. anis: quod et ad eligendo.

media e' ratio cogno' aliq' aut' q' p'cedat intensioem finis et ellic-
torem mediorum. & uo' p'missa n' p'cedit cursu' efficiu' ad illumina-
tiu' ad cloem, ind' e' qd' n' sufficiat huius, q' sol' het' cursu' efficiu'
et n' illuminatiu', q' semp' de' p'uenire ab aliq' cogno' aut' p'cedat, &
uitali.

Arg. 2. illud qd' e' efficiens pot' p'cedere p'se ipsam, pot' et' p' suam uer-
tutem relictam: s'd huius s't uirtus relicta a p'mittit. q'd s't apti ad ellici-
endam cloem. Ex d'it. mai, illud qd' e' efficiens pot' p'cedere p'se ipsam
pot' et' p' suam uertutem relictam, si uirtus fuerit a suo q'de' & sua
ca' cona si fuerit in d'ixio q'de', neg. mai. at uo' huius cum s't in eod'
q'de' illuminandi, q'd n' s't illuminatiu', sicut p'missa uelut relicta p'
cedunt: q'd n' possunt sup'plere hunc cursu' illuminatiu' p'mittoru'.

De exitia aut' p'missarum.

Quaer. 4. V' p'missa autem deant e'e priores cloe: n' e' dubiu' q'd p'mi-
ssa sint priores prioritate n'e, q'm clo P. q'd p'missa s't e'e illuminatiua
clois: q'd deant e'e antecedentes ad illam, sig'd lux e' ante rem illumi-
natam. p'p'ria clo p'pendet a p'missaru' conerxi'e: q'd sal' in priorita'e
illas antecedit, sicut sol' antecedit lucem.

Maiores dub. e' V' p'missa possint e'e prius tempore q'm clo?
D'o 1. maior p'p'o pot' e'e prior aliq' p'p'itate temporis, q'm minor et
clo P. q'd maior utpote mag' independens a minori, et clo' regulari-
ter loquendo, prius incipit durare. sig'ndo t'n' ellicite s'ib' in ead' con-
iuncti, maior, min. et clo, id accidit p'p'ter solitum, q'd aliq's illud e' nimis
exercitatus, et uelox in discurrendo.

D'o 2. minor pot' e'e prius tempore aliq'ndo, q'm clo P. q'd possit
et mai, et minori pot' illud impediri sal' indirecte a uolte ne atten-

ate loq; qd pot esse advertentia, & adverti ad alios aius: qd in hoc casu
tu pot dari minor, qm stin inferate clo.

Quar. 4. V in eod insti possit illud adverti totid mon-
trationi. R. affc. l. qd nulla dari repugnancia, neq; ex pe aius neq; ex pe
itius, n ex pe aius, qd d sit indivisibilis pot indivisibiliter cadere supra
pmissas, et cloem; n ex pe illud qd huc pot attingere in eod insti pta
obto, s p una, s p ptes aius: si n. otalus d sit pda corporea, et limitata
pot in eod insti videre pta obto, a foriori pot illud attingere pta,
sigd d mag. Capax et vltior in cognoscendo: et pot multiplicare aius
in eod insti qd hi n sunt p motum.

Inst. 1. id corpus n pot in eod insti herie ptes figas dicsais: qd neq;
illud poterit ptes cognosci dicsais. R. neg. foris qd dicsa figa requit
dicsis situs corporis, q rugiant in eod insti, at uo duplex cognio ne rug-
nans illui p eod insti.

Inst. 2. qd id obum pot cognosci clare, et suse, clare p aium
lois, et suse p aium pmissoru. R. 1. obum semp cognosci clare, tam
in pmissis qm in cloe. R. 2. tend. intin; qd n implicat, qd id obum p
dicsis aius cognoscate suse, et dicsa; imo et p eund aium pot ita cognosci
sin dicsis fralitates, ut pot in hoc au d fnciois, q ho e al roale, q aius
ex pe prati e clarus, et ex pe subti suse.

Inst. 3. qd possunt in eod insti dari dua cognosci eiusd spei
d eod obto. R. 1. cognosim pmissoru ee iudicativam, et cognosim (lois)
ee discursivam, at p foris ee dicsa spei. R. 2. n rugnare, qd denre
dua cognosci eiusd spei sil d eod obto, qd d aius illud redicati pendiari
a uolte ponunt p libito multiplicari circa id obum.

Sectio. 4.^a

V. pmissa concurrant effiue ad locum?

Quor. 1. V. pmissa fratres, i. illi aius iudicatiui antea locum, ad illam concurrant effiue: R. neg. P. Hurst. d. aia d. 7. s. d. P. Arri, in leg. d. 15. nō. 59. P. Quied. in leg. d. trou. 9. par. 5. et d. alius P. R.

1. ga talis concursus phicus, et effiuis e supfluis, qd ostendit 1. ga cogno illis n̄ dicitur effiue ad aius uoltris, sō solt exponit illuminatiue obtin: qō sitz pmissa n̄ concurrant effiue, sō solt illuminatiue ad locum. Ostend. 2. ga unus aius uoltris n̄ dicitur effiue ad alium. qō neg unus aius illus igles si pmissa fratres dicitur effiue ad aliam, igles e lo.

Opposam snam tenent C. gabriel, Sotus, P. Rubio, Bell. et alii, qd seqt. P. Soar. I. te. d. d. 2. nō. 89. g. gbus Inst. 1. unus aius uoltris concurrat effiue ad alium, qd ostendit in ai imperante, qd effiue influit in aium imperatum: qō sitz unus aius illus effiue concurrat ad alium, a qd conis pmissa fratres effiue influent in locum fratrem. R. neg. aius, ga uoltris e qōi comple, xii suoru aium, a qd ind aius imperans solt mōte dicitur ad imperatu, et n̄ phicē.

Inst. 2. apprehensio dicitur effiue ad iuditiu: qō ei pmissa ad locum. R. neg. aius, ga talis concursus phicus e supfluis. Inst. 3. spes impresso dicitur effiue ad apprehensioem: qō ei apprehensio ad iuditiu, et iuditiu ad dicitur. R. neg. cons. dicitur rāo e ga spes impresso, n̄ sit fratres representāo, et imago obti n̄ pot dicitur illum ad apprehendendū ipsum obtin, nisi dicitur effiue, at uō spes impresso. gles e apprehensio, et iuditiu, et sit fratres representāo obti, pot dicitur illum ad alium aium, solt illuminando, et n̄ concurrando effiue.

Super: qō solt in snā, qd docet spes impressas eē frate,

representativas n̄ currunt effiue ad apprehensioem. R. 1.º p̄mitendo
illat in hoc sn̄o, qm̄ n̄ admittimus. R. 2.º adhuc neḡ illat, q̄a sp̄s in
p̄sente s̄ sint p̄ate, t̄uitali representatiua, semp̄ dari ex p̄e ob̄i ad plen-
dum p̄oam̄ lo ipsius ob̄i: q̄o semp̄ dicit currere effiue.

Et r̄o huius ulterius ē, q̄a in cognit̄e dari duo, nimi-
rum uitalitas, et representat̄o, siue imago ob̄i: Vitalitas effiue p̄uenit
a p̄o, et representat̄o effiue ab ob̄o, cuius lo substituunt̄ sp̄s, et sic d̄t
currere effiue, sicut ipsum ob̄i curreret si esset immediat̄ p̄o.

Int̄. 3.º iudicium ē representatiua: q̄o accipit representat̄oem ab
apprehensioe. R. neg. p̄ois q̄o representat̄o iudicij p̄uenit ab sp̄e imp̄sa tan-
q̄m, a c̄, n̄ uo ab apprehensioe; q̄o sp̄s ē illo, q̄ currit lo ob̄i, cuius ē
uicaria, apprehensio uo sol̄ currit illuminando.

Vasensius p̄missorum necessitate illum ad assensu c̄oij.
Quar 2.º p̄oiss̄ p̄missis euidentibus necessitate illum ad assensu c̄oij.
C̄oij. Ante reuoluc̄oem c̄oij, quando ē dari duplicem necessitat̄, altera d̄t
q̄a sp̄m, et ē illo q̄ndo p̄o cogit̄e ad ponendum unū aum̄ istius sp̄s, et
n̄ alterius, neḡ pot̄ ponere utrumq̄. altera respect̄ d̄t q̄a exercitiū,
et ē illo q̄ndo p̄o cogit̄e ad ponendum hunc n̄o aum̄. hoc p̄sup̄o.

Resol. 1.º p̄oiss̄ assensu p̄missorum necessitate illum q̄a
sp̄m ad assensu c̄oij. Hec ē sn̄a c̄oij. l. q̄o illius h̄i p̄ ob̄o uim: q̄o
q̄ndo illi p̄ponit̄ euidenter ueritas ob̄i n̄ pot̄ illi dissentiri q̄a sp̄m,
i. n̄ pot̄ d̄t̄e illud ob̄i n̄ ē uim; q̄ p̄missa p̄ponit̄ euidenter illius
c̄oij in ē uim: q̄o p̄oiss̄ assensu p̄missorum, necessitate illum q̄a sp̄m
ad assensu c̄oij.

Resol. 2.º p̄oiss̄ assensu p̄missorum, ē illius necessitate ad
assensu c̄oij q̄a exercitiū. ita P. Thom. Scotus, C. l. Arxi.

P. Quid. et alii q's citat, et septe. P. Sout. l. tr. d. 1.2. nō 93. P. ga
 illas ē pōa nario, q' possit' oib' regit'is, et sublat'is impediment'is,
 nario operari, hic, et nunc. sō pōa assensu maioris, et minoris dani
 oia regit'ia ad assensu etas, d'ind nullum d'ari impediment'is, ut suppo-
 no: qō nessesitate illus qōa exercitium ad assensu d'lo.

§ straria snā stant Chaatanus, Sorsin. Murcia, Rub.
 et t'ell. d. 17. s. 59. nō 4. § q'bus Arg. 1. uoluntas pōt impedire illu
 ne assensu obto: qō pōt impedire assensu etas. pōt an' qō uoluntas
 hēi imperia in illu, et illius aiis. P' neg. aiis, et illius p'acem, q'ndō
 sē. obuiū euidenter p'ponit' illu, qō tunc stin rapit' in illu, sigō ē pōa
 nario, uoluntas sōt hēbit aliq's imperia ad impediendum aiis illus, q'ndō
 obtuū fuerit dubium, s' in euident'is, q' n' d'at' in nōt'is euident'is, qō cum
 obtuū etas stiniate in p'missis euident'is, stin illus septe nario ad in-
 ferendum etas, q' hēi id obtuū s' p'missis.

Infer. qō sal. q'ndō fuerit mō t'aphica, siue p'bat' in p'missis,
 pōt uoluntas impedi' illu, ne assensu etas p'bat'. P' neg. illud, qō obtuū
 p'bat' et contineat euident'is in p'missis, ut p'bat' qō illus nario
 pōt inferre in etas ēē p'bat', qō sicut ex p'missis nario euident'is
 septe eto nario: ita et ex p'bat'ibus euident'is, et nario septe etas p'bat'.

Arg. 2 ut se hēi uoluntas ad buū, ita et se hēi illus ad uiri
 sō uoluntas n' nessesitate circa ullum buū creatum: qō n' illas circa
 uiri. P' neg. mar. qō uoluntas ē pōa frate libero, et indiferens
 ad amplectendum, s' n' amplectendum buū, at uō illus ē pōa frate
 nario: circa suū obtuū euident'is, cui n' pōt dissentiri, tē uoluntas
 strarium suadeat.

Arg. 3. possit' hic p'missis euident'ibus hō ē al' uolante
 P'rius ē hōs pōt illus aut inferre etas directam sic: qō P'rius

ē at roate, aut indirectam sic: qd aliqd at roate ē prius, igit
assensus pmissarum n̄ necessitat illum, siqd illum relinquit in-
dientem ad inferendum locum directam, aut indirectam.

Ex neg. facti, qd p̄missi illis p̄missis evidentibus illis necessita-
tur ad elicendum utramq; locum, si ad utramq; advertat, si vis fuerit
alij salubus, impeditur, et n̄ poterit inferre sil locum directam, et indirectam,
tunc semp̄ eliciet directam, qd evidentia p̄missarū sonatur alius p̄p̄itatem
ad inferendum locum indirectam, qm̄ directam.

Arg. 4. illud subiacet imperio uolūtis: qd uolūtis pot̄ illum impedire
ne assensu loci post assensu p̄missarū. Ex dict. an̄s, illud subiacet im-
perio uolūtis in rebus dubijs, et incipientibus, cont̄. in rebus certis, et eu-
dentibus, neg. an̄s: qd evidentia stim̄ rapit illum ad assensu suu loci

N neg. tri p̄p̄o uolūtē indirecte impedire illum ne assensu
loci, s̄ illum distrahens ad obuiū, s̄ multitudinē animi, aut ex alio capite,
s̄ dicere numq̄m pot̄ s̄ ubiq̄m illud agnoscit euidenter ueritate,
et certitudinē p̄missarū, q̄ si uolūtē ad locum, illico dicit qd illud assen-
tiri, si n̄ dicit aliud imperimentū extrinsecum ut iam notauit

DISPUT. 3°

[De demonstratione]

Dupliciter definitur demonstratio ab Arte sc̄o sic: demonstratio ē syllogis fa-
cien̄s scire. 2° ita definitur ē syllogis ex uis p̄missis, et im̄di-
atis, p̄missis, notioribus (s̄q; locis) nulla t̄n̄ ex his deficiens
ē essentialis, qd sc̄o tradit̄ q̄ effum̄, sc̄o qd faciat scire in 2° alij par-

La et sufflue. Ite alia dñs dēstrōis, clarior, et breuior tra-
 dita ab Arist. et Quied. q̄ sic hēt. Dēstrōis ē syllus certus, et eu-
 dens, parā syllus ponitū lo gr̄ij, alia parā lo dñiā.

¶ partam, syllus, excludunt certimā, inductio, ex-
 p̄tum, et dilectio; q̄ n̄ ē in rigore syll. et parā, d̄ ante uirā, et
 equalentē. q̄ parā certus, et euēns, reuicuntē syllus dialecticus, sophis-
 ticus, et Pseudographus, q̄ n̄ ē certus, et euēns.

Quar. 1. V hae dñs dēstrōis ostendat et dēstrōis in theologia?

R. dñs. S. q̄ hae dēstrōis ē maxia certā, p̄pter unam p̄missam d̄ fide,
 et aliam natem sufficientem: q̄ dēstrōis sufficienti. fatior tñ n̄ ē dēstrōis
 Aristotelicā, q̄ negre utramq̄ p̄missam euēntem, q̄ alia p̄missa q̄
 ē d̄ fide n̄ ē euēns, et tñ sic certissima, sufficit ut gr̄et suā.

Imo dñs. S. Arist. q̄ se utraq̄ p̄missa sūt d̄ fide, si tñ t̄lo
 euēnter inferat, adhuc ē syllus dēstrōis, q̄ ostinet maiore certu-
 dem, q̄ dēstrōis natē, nam p̄cipuum munus dēstrōis ē certificare
 illud, ē uō euēns sūt ē dēstrōis Aristotēlica.

Quar. 2. V hae dñs ostendat dēstrōis in Mathematica?
 R. ostendere dēstrōis in mathe. mathica mista. i. Astrologia,
 q̄ quidē q̄ cas, et gr̄ij, in q̄ constituitur rāo suā. N̄ tñ ostendit ma-
 thematicā purā, i. geometriā, q̄ hae n̄ inferit Cōm p̄ uōs cas,
 et quā ap̄iori: q̄ sic ostendit, q̄ geometriā ad p̄bandū v.g. latera tri-
 angli et cōp̄ia, assumit q̄ p̄rio p̄ q̄ linia ducta a centro ad circumfe-
 rentiam sint cōp̄ia circuli; q̄ ē p̄ accētis r̄i trianguli; q̄ tñ n̄
 doretur circulus adhuc latera trianguli essent cōp̄ia. q̄ geometriā
 n̄ ē uō suā siḡ n̄ p̄cedit p̄ cas.

P̄ri 10. dñs dēstrōis mathematica: q̄ ē suā. R. has

Dicoes n̄ ee essiales, s̄o tantu descriptiue. Deis 2. Dentrare a mathe-
 matica, Dentrare, siue proprietes d̄ subto. Pe n̄ dsiderari a Mathematica
 Subtin, ut cam a priori proprietati. Deis 3. Mathematica dentrare propi-
 etas q̄ p̄is integrantes, q̄ si ea entitatis. Pe Mathematicam n̄
 dsiderare p̄is q̄ntis, ut si Densio testius, s̄o q̄ eodem ad mensuracōem
 et proportiōem acciatem. Adē hanc mathematicam puram p̄e reduci ad
 suam ad a posteriori.

De Dentrare Demonstrationis.

Quar 3. q̄mo didate Dentrare? Pe didi in Dentrare a priori
 et poster q̄, et a posteriori siue quia. Dentrare a priori ē simp̄e Dentrare
 t̄is, eo q̄ q̄ d̄t q̄ cam ad effm̄. Vg. q̄ndo ex Vinā d̄ipsā. q̄ ē cā
 Demonstro Ceyran, q̄ si effm̄ s̄ ex igne funū th̄.

Hoc cā s̄ p̄is ee rater, et sin se s̄t s̄t q̄d nos, et uira-
 les. Vg. q̄ndo q̄ c̄iam Vinam ostendimus illius attributa uirale tan-
 tum d̄tra. Dentrare a posteriori ē Dentrare sin q̄, at tunc fit q̄ndo cā
 Dmonstrare q̄ effm̄. Vg. q̄ndo ex luce q̄ ē effm̄ agnoscit, et demonstro
 solem, q̄ ē cā.

Quar 4. q̄ Dentrare s̄i ad q̄ra. Pe affie 2. ga nulla dabitur
 Dentrare, q̄ s̄n q̄dat q̄ cas, et a priori, t̄ q̄ effm̄, et a posteriori. Int. 1.
 S̄ris, et Ouid. Dentrare in q̄ ostendit̄ Bruin ee hoim̄, ex eo q̄ sit al
 n̄ q̄dat q̄ cas, neq̄ q̄ effm̄, ga homo n̄ ē cā, neq̄ effm̄ al̄is. Pe neg. instiāin
 ga ho ē q̄i effm̄ al̄is, uelut in quē cā frat̄is, nam hoc q̄ga ualet, ē
 ho, ga ē al̄.

Int. 2. al̄ roale n̄ ē cā, neq̄ effm̄ hoim̄, et t̄i q̄ al̄ roale demon-
 strate ho, q̄o dai alij Dentrare, q̄ hic n̄ ophendat̄. Pe neg. conit, ga hoc
 Dentrare ē a priori, et q̄ cam, s̄i q̄ al̄ roale ē uelut cā frat̄is, et q̄d nos.